

Palamut Postacısı

Yavuz DEMİRKIRAN

Palamut Postacısı

Yavuz DEMİRKİRAN

Sincap Pip, ormanın ortasındaki yüksek bir meşe ağacında yaşıyordu. Kızıl-turuncu tüyleri, krem rengi bir karnı ve ucu zencefil renginde olan gür bir kuyruğu vardı. Her sabah, doğu tarafındaki hayvanların koşuşturmasını izlerdi. Batı tarafındaki hayvanlarla hiç konuşmazlardı. "Hepimiz aynı ormanda yaşıyoruz," diye düşündü Pip. "Neden haberlerimizi paylaşıyoruz?"

Pip sorunu çözmeye karar verdi. İçi boş palamutlar topladı ve taba rengi kanvas çantasını onlarla doldurdu. Katlanmış bir yapraktan küçük bir postacı şapkası yaptı ve gururla taktı. "Mesajları bir taraftan diğerine taşıyacağım," diye duyurdu. Diğer sincaplar merakla burunlarını oynattılar. Pip gülümsedi. "Buna palamut postası deniyor!"

Pip'in ilk müşterisi, ormanın uzak tarafında yaşayan yaşlı bir kirpi olan Bramble'dı. Küçük gözlükler ve yosun yeşili bir şal takıyordu. "Doğu tarafındaki kuzenim için bir haberim var," dedi, küçük tahtasına yazarak. Pip mesajı bir palamuda yerleştirdi ve parlak bir palamut başlığıyla mühürledi. "Yarın teslim edeceğim!" diye söz verdi.

Pip'in ilk teslimatları iyi gitti. Ormanda koşuşturarak palamutları yuvalara ve inlere bıraktı. Hayvanlar eski dostlarından haber almaktan çok mutlu oldular. "Teşekkürler, Pip!" diye cıvıladılar. Pip gurur duydu. Çantası, her biri parlak bir palamut başlığıyla mühürlenmiş cevaplarla doluydu. Orman mutlu bir cıvıltıyla uğulduyordu.

Ama bir sabah Pip palamutlarının kırılmış olduğunu gördü. Mesajlar dağılmıştı ve parlak palamut mühürleri yoktu. "Bunu kim yapardı?" diye merak etti. Bir çalının arkasına saklandı ve bekledi. Kısa süre sonra bir saksağan aşağı süzüldü. Parlak siyah beyaz tüyleri ve uzun mavi-yeşil bir kuyruğu vardı. Keskin gagasıyla bir palamut başlığını koparıp çıkardı.

"Dur!" diye bağırdı Pip. Saksaaan bir dala uętu ve oraya tünedi. "Mühürlerimi neden ęalıyorsun?" diye sordu Pip. Saksaaan başını yana eğdi. "Parlaklar," dedi. "Parlak şeyler toplarım. Benim adım Maple." Pip boynundan sarkan gümüş bir palamut başlıęı kolyesi gördü. "O mühürler mesajlar için," dedi. "Onlar olmadan mesajlar kaybolur."

Maple yere baktı. "Bilmiyordum," dedi. "Sadece güzel bir şey istedim. Özür dilerim." Pip bir an düşündü. "Belki bunun yerine bana yardım edebilirsin," dedi. "Hızlı ve akıllısın. Teslimat ekibime katılmak ister misin?" Maple'ın kehribar rengi gözleri kocaman açıldı. "Gerçekten mi? Bana izin verir misin?" Pip başını salladı. "Takım çalışması çalmaktan daha iyidir."

Maple yardım etmeyi kabul etti. Pip sistemi yeniden tasarladı. Parlak mühürler yerine, çevreye uyum sağlayan sade palamut başlıkları kullandı. Ayrıca kolayca bulunabilmeleri için palamutlara küçük kurdeleler bağıladı. "Artık mesajlar güvende olacak," dedi Pip. Maple gagasında bir palamutla uçmayı çalıştı. Ormandaki en hızlı uçucuydu!

Ormanın ilan ağacını yöneten baykuş Ferndale, Pip'in rotaları düzenlemesine yardım etti. Ferndale iri ve kahverengiydi, altın rengi gözleri ve bir kanadında mavi bir kurdele vardı. Teslimatları duyurmak için küçük pirinç zilini çaldı. "Sabah doğu tarafı, öğleden sonra batı tarafı," diye öttü Ferndale. "Böylece herkes haberini zamanında alır."

Yeni sistem kusursuz işledi. Maple yüksekten ve hızlı uçarak palamutları yuvalara ve inlere bıraktı. Pip, çantasıyla yerdeki teslimatları yaptı. Bramble resmi olmayan haber toplayıcısı oldu, herkesle sohbet edip mesajları yazdı. "Yeni çiçek tarhını duydun mu?" diye sorardı. Orman her zamankinden daha bağlantılıydı.

Bir gün ormandan bir fırtına geçti, dalları devirdi ve palamutları dağıttı. Hayvanlar endişelendi. "Şimdi mesajlarımızı nasıl alacağız?" diye sordular. Pip bir toplantı düzenledi. "Birlikte çalışacağız," dedi. "Maple, sen yüksek yuvaları kontrol et. Ferndale, sen ilan ağacını gözetle. Bramble, sen herkesten haber topla. Ben yerde teslimat yapacağım."

Herkes elinden geleni yaptı. Maple yağmurun içinde uçtu, mavi-yeşil kuyruğu arkasında dalgalanıyordu. Ferndale postanın hâlâ çalıştığını herkese duyurmak için zilini çaldı. Bramble tahtasına mesajlar yazdı ve Pip'le paylaştı. Hayvanlar birbirlerine yardım etti ve tek bir mesaj bile kaybolmadı. Fırtına geçti ve orman güvende kaldı.

Fırtınadan sonra hayvanlar büyük meşenin etrafında toplandı. Pip, Maple yanında bir dalda durdu. "Önemli bir şey öğrendik," dedi Pip. "Birlikte çalıştığımızda her şeyin üstesinden gelebiliriz." Maple başını salladı. "Ve ben de bir ekibin parçası olmanın parlak şeyleri tek başına toplamaktan daha iyi olduğunu öğrendim." Hayvanlar sevinçle bağırdı. Palamut postası her zamankinden daha güçlüydü.

Bramble tahtasına özel bir mesaj yazdı: "Ormamızı bağlantıda tuttuğunuz için teşekkürler, Pip ve Maple." Mesajı sade bir palamut başlığıyla mühürledi ve Pip'e verdi. Pip onu her in ve yuvaya teslim etti. Hayvanlar mesajı okuyup gülümsediler. Güvenilir iletişimin hepsini birbirine daha da yakınlaştırdığını fark ettiler.

O günden sonra palamut postası sorunsuz işledi. Maple gümüş kolyesini gururla taktı, ama artık bu hırsızlığın değil dostluğun simgesiydi. Pip'in yaprak şapkası başında şık bir şekilde duruyordu. Orman mutlu bir yerdi, haberler ve kahkahalarla doluydu. Herkes biliyordu ki söyleyecek bir şeyleri varsa, palamut postası onu teslim ederdi.

Ve böylece orman canlıları bağlantıda kaldı. Hikâyeler paylaştılar, birbirlerine yardım ettiler ve birlikte kutladılar. Pip ve Maple en iyi arkadaş oldular. Palamut postası, küçük canlıların bile takım olarak çalıştıklarında büyük bir fark yaratabileceğinin hatırlatıcısıydı. Ve orman böylece herkes için daha yakın, daha mutlu bir yuva oldu.